

NO CEPLA LĪDZ PILIJ

Sabata pēcpusdienai

NEDEĻA PĒTĪJUMIEM:

Dan 3. nod., Atkl 13:11–18, 2Moz 20:3–6, 5Moz 6:4, 1kor 15:12–26, Ebr 11.

ATMIŅAS PANTS:

“Mūsu Dievs, ko mēs godājam, var mūs izglābt no degoša cepla, un Viņš mūs izglābs no tavas rokas, ak, ķēniņ” (Dan 3:17).

“**T**ā šie jaunieši Svētā Gara pilni paziņo visai tautai par savu ticību, ka Tas, ko viņi pielūdz, ir vienīgais patiesais un dzīvais Dievs. Šī viņu ticības atklāšana bija visdairunīgākā principu prezentēšana. Lai iespaidotu elku pielūdžējus ar dzīvā Dieva spēku un varenību, viņa kalpiem ir jāatklāj pašiem sava godbijība pret Dievu. Viņiem ir jāparāda, ka Viņš ir vienīgais viņu pielūgsmes un slavas objekts un ka nekādi apsvērumi, pat ne dzīvības saglabāšana, nevar viņus piespiest kaut vismazākajā mērā piekāpties elkdievības priekšā. Šīm mācībām ir tieša un svarīga nozīme mūsu piedzīvojumos šajās pēdējās dienās.” (Elena Vaita “Debesu vietās”, 149. lpp.) Lai gan piedzīvot nāves draudus pielūgsmes jautājuma dēļ var likties iespējams tikai nezinātniskā māņticības laikmetā, Raksti atklāj, ka gala laikā, kad pasaule būs lielā mērā “attīstījusies”, notiks kaut kas līdzīgs, pie tam pasaules mērogā. Tāpēc, pētot šo stāstu, mēs gūsim ieskatu jautājumos, ko saskaņā ar Rakstiem piedzīvos Dievam uzticīgie.

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 25. janvārī.

Zelta tēls

Izlasi Dan 3:1–7. Kas visdrīzāk motivē ķēniņu izveidot šo statuju? _____

Bija pagājis kāds laiks starp sapni un tēla veidošanu. Tomēr liekas, ka ķēniņš nevar vairs aizmirst sapni un faktu, ka Babilonijas vietā nāks cita vara. Nebūdamas apmierināts tikai ar zelta galvu, ķēniņš grib būt attēlots kā zelta tēls kopumā, lai pavēstītu saviem padotajiem, ka viņa valsts turpināsies visā vēsturē.

Šī lepnuma attieksme atsauc atmiņā Bābeles torņa celtniekus, kas savā augstprātībā mēģināja izaicināt pašu Dievu. Ne mazāk augstprātīgs šeit ir Nebukadnēcars. Viņš kā Bābeles valdnieks ir paveicis daudz, un viņš nevar dzīvot bez domas, ka viņa valsts beigsies. Tāpēc, cenšoties sevi paaugstināt, viņš ceļ tēlu, lai nostiprinātu savu varu un novērtētu savu padoto uzticību. Lai gan var nebūt skaidrs, vai tēls aino ķēniņu vai dievību, mums ir jāpatur prātā, ka senatnē robeža, kas šķīra politiku no reliģijas, bieži bija neskaidra, ja vispār tāda eksistēja.

Mums vajadzētu arī atcerēties, ka Nebukadnēcaream bija divas iespējas iepazīt patieso Dievu. Pirmkārt, viņš pārbaudīja jaunos ebreju un atklāja, ka viņi ir desmit reizes gudrāki nekā citi Babilonijas gudrie. Tad pēc tam, kad visiem citiem ekspertiem nebija izdevies atgādināt viņa sapni, Daniēls pastāsta viņam, ko viņš bija domājis, kāds bija sapnis un tā skaidrojums. Visbeidzot ķēniņš atzīst Daniēla Dieva pārākumu. Bet pārsteidzoši, ka iepriekšējās teoloģijas mācības nepasargā Nebukadnēcaru no atgriešanās pie elkdievības. Kāpēc? Visdrīzāk tas ir lepnums. Grēcīgi cilvēki pretojas atzīt faktu, ka viņu materiālie un intelektuālie sasniegumi ir niecība un nolemti iznīcībai. Mēs reizēm varam rīkoties līdzīgi maziem “Nebukadnēcariem”, pievērsot pārāk lielu uzmanību saviem sasniegumiem un aizmirstot, cik bezjēdzīgi tie var būt mūžības priekšā.

Kā mēs varam mācīties neiekrīst tajā pašā slazdā, kurā iekrita Nebukadnēcars? _____

Aicinājums pielūgt

Izlasi Dan 3:8–15 un Atkl 13:11–18. Kādas paralēles mēs varam redzēt starp to, kas notiek Daniēla laikā un kas notiks nākotnē? _____

Zelta tēls Dūra līdzenumā, kura nosaukums akadiešu valodā nozīmē “ar mūri apjozta vieta”, rada milzīgas svētnīcas iespaidu. It kā ar to vēl nebūtu diezgan, netālu esošais ceplis atgādina altāri. Babiloniešu mūzikai vajadzētu būt daļai no liturģijas. Septiņi dažādi mūzikas instrumentu veidi tiek uzskaitīti, it kā lai parādītu, ka apbrīnas izteikšanas protokols ir izpildīts pilnībā un tas ir ietekmīgs.

Mūsdienās mēs no visām pusēm tiekam bombardēti ar aicinājumiem pieņemt jaunu dzīvesveidu, jaunas ideoloģijas un atmest savu nodošanos Dieva autoritātei, kā tā ir izteikta Viņa Vārdā, un nodot savu uzticību mūsdienai Babilonijas impērijas turpinātājiem. Pasaules valdzinājums reizēm liekas neatvairāms, bet mums vajadzētu atgādināt sev, ka mūsu augstākā uzticība pieder Dievam Radītājam.

Saskaņā ar pravietisko kalendāru mēs dzīvojam zemes vēstures pēdējās dienās. Atkl 13. nodaļa pasludina, ka zemes iedzīvotāji tiks aicināti kalpot zvēra tēlam. Šī vara panāks to, ka “visi, lielie un mazie, bagātie un nabagie, brīvie un vergi, uzspiež zīmi uz savas labās rokas vai uz pieres” (Atkl 13:16).

Ir nosauktas sešas cilvēku kategorijas, kas parādīs uzticību zvēra tēlam: “Lielie un mazie, bagātie un nabagie, brīvie un vergi.” Arī zvēra skaitlis, kas ir 666, uzsver sešinieku. Tas parāda, ka tēls, ko uzcēla Nebukadnēcars, ir tikai ilustrācija tam, ko eshatoloģiskā Babilonija darīs pēdējās dienās (sk. Dan 3:1, lai iepazītos ar seši un sešdesmit). Tāpēc mēs darām labi, ja pievēršam rūpīgu uzmanību tam, kas tiek atklāts šajā stāstījumā un kā Dievs savā visvarenībā vada pasaules notikumus.

Pielūgsme nav vienkārša zemošanās kaut kā vai kāda priekšā un atklāta augstākās uzticības apliecināšana vārdiem. Kādos veidos, kas var būt daudz viltīgāki, mēs vēl varam nonākt pie kā cita, nevis mūsu Kunga, pielūgsmes? _____

Pārbaudījums ugunī

Trim ebrejiem ķēniņa uzspiestā tēla pielūgsmē ir kliecējošs viltojums pielūgsmēi templī Jeruzālemē, ko viņi bija piedzīvojuši savos bērnības gados. Lai gan viņi ieņem amatus impērijā un ir uzticīgi ķēniņam, viņu uzticība Dievam ierobežo uzticību cilvēkiem. Viņi noteikti ir labprātīgi turpināt kalpot ķēniņam kā uzticīgi administratori, tomēr viņi nevar pievienoties ceremonijai.

Izlasi 2Moz 20:3–6 un 5Moz 6:4. Ko šie panti pasaka tādu, kas pavisam droši ietekmēja nostāju, kādu ieņēma šie vīri?

Sekojojot ķēniņa izdotajām norādēm, visiem ļaudīm, izdzirdot mūziku, vajadzēja noliekties un pielūgt zelta tēlu. Tikai trīs – Sadrahs, Mesahs un Abednego – uzdrošinājās nepaklausīt ķēniņam. Daži babilonieši nekavējoties nodeva šo lietu ķēniņa uzmanībai. Apsūdzētāji gribēja saniknot ķēniņu, sakot: (1) ķēniņš pats bija tas, kas šos trīs jauniešus iecēla pār Babilonijas provincēm, (2) jūdu vīri nepielūdz ķēniņa dievus, un (3) viņi nepielūdz zelta tēlu, ko ķēniņš ir uzstādījis (Dan 3:12). Bet, neskatoties uz to, cik ķēniņš bija saniknots, viņš piedāvāja trim vīriem otro iespēju. Ķēniņš ir labprātīgs atkārtot visu procesiju, lai šie vīri varētu atteikties no savas ieņemtās nostājas un pielūgt tēlu. Ja viņi arī šajā reizē atteiksies, viņi tiks iemesti degošā ceplī. Un Nebukadnēcars noslēdz savu aicinājumu ar augstprātīgu saukli: “Kas būtu tāds dievs, kas jūs varētu izglābt no manas rokas?” (Dan 3:15).

Pārdabiskas drosmes apveltīti, viņi atbild ķēniņam: “Mūsu Dievs, ko mēs godājam, var mūs izglābt no degoša cepla, un Viņš mūs izglābs no tavas rokas, ak, ķēniņ. Bet, ja Viņš to arī nedarītu, tad tev būs zināt, ak, ķēniņ, ka mēs negodāsim tavus dievus un nepielūgsim to zelta tēlu, ko tu uzstatīji” (Dan 3:17, 18).

Lai gan viņi zināja, ka viņu Dievs var izglābt, tomēr viņiem nebija garantijas, ka Viņš to darīs. Neskatoties uz to, viņi atteicās paklausīt ķēniņa pavēlēm, pat zinot, ka viņi var tikt sadedzināti dzīvi. Kur mēs varam iegūt šāda veida ticību?

Ceturtais vīrs

Izlasi Dan 3:19–27. Kas notiek? Kas ir ceturtais persona ugunī? _____

Iemetis ugunī uzticīgos ebrejus, Nebukadnēcars pārsteigts ierauga, ka ceplī ir vēl ceturtais persona. Pēc savas labākās saprašanas ķēniņš identificē to kā “Dieva Dēlu” (Dan 3:25).

Ķēniņš nevarēja pateikt neko vairāk, bet mēs zinām, kas ir ceturtais persona. Tā parādās Ābrahāmam pirms Sodomas un Gomoras izpostīšanas, cīnās ar Jēkabu pie Jabokas strauta un atklāj Sevi Mozum degošā krūmā. Tas ir Jēzus Kristus pirms iemiesošanās, kas nāk parādīt, ka Dievs iestājas par Saviem ļaudīm viņu grūtībās.

Elena Vaita saka: “Bet Kungs savējos neaizmirsā. Kad Viņa liecinieki tika iemesti ceplī, tiem cilvēka izskatā pievienojās pats Pestītājs, un viņi kopīgi staigāja liesmu vidū. Karstumu un aukstumu noteicošā Kunga klātbūtnē uguns zaudēja savas iznīcinošās spējas.” (“Pravieši un ķēniņi”, 508., 509. lpp.)

Kā Dievs saka Jesajas grāmatā: “Kad tu iesi caur ūdeņiem, Es būšu pie tevis, un caur straumēm, tās tevi nepārplūdinās; kad tu iesi caur uguni, tu nesadegsi, uguns liesmas tev nekaitēs!” (Jes 43:2).

Lai gan mēs mīlam tādus stāstus kā šie, rodas jautājums par citiem, kas nav brīnumainā kārtā atbrīvoti no savas ticības vajāšanas. Šie vīri noteikti zināja Jesajas un Caharjas piedzīvoto, kurus nogalināja bezdievīgi ķēniņi. Visā svētajā vēsturē līdz pat mūsu dienām uzticīgi kristieši ir izcietuši briesmīgas ciešanas, kas viņiem beidzās nevis ar brīnumainu atbrīvošanu, bet ar sāpīgu nāvi, vismaz šajā dzīvē. Šeit ir viens gadījums, kurā uzticīgie piedzīvoja brīnumainu atbrīvošanu, bet, kā mēs zinām, šādas lietas parasti nenotiek.

No otras puses, kādu brīnišķīgu atbrīvošanu piedzīvos visi Dieva uzticīgie ļaudis, neskatoties uz viņu šīs zemes likteni? (Sk. 1kor 15:12–26.) _____

Šādas ticības noslēpums

Pārdomājot Sadraha, Mesaha un Abednego piedzīvoto, mēs varētu jautāt sev: “Kur slēpjas šādas stipras ticības noslēpums?” Kā viņi varēja būt labprātīgi drīzāk sadept dzīvi, nekā pielūgt tēlu? Padomā par visiem tiem veidiem, kā viņi varēja attaisnot zemošanos tēla priekšā, pakļaujoties ķēniņa pavēlēm. Un tomēr, neskatoties uz to, ka viņi saprata, ka dodas drošā nāvē, kā tas ir noticis ar daudziem citiem, viņi tik un tā stāvēja stingri.

Izlasī Ebr 11. nodaļu. Ko tā stāsta mums par to, kas ir ticība? _____

Lai attīstītu šādu ticību, mums ir jāsaprot, kas ir ticība. Daži cilvēki uztver ticību kvantitatīvi. Viņi to mēra pēc atbildēm, ko šķietami ir saņēmuši no Dieva. Viņi dodas uz iepirkšanās centru un lūdz, lai tur būtu, kur novietot mašīnu. Ja viņiem izdodas atrast vietu uzreiz, kad viņi tur ierodas, viņi secina, ka viņiem ir stipra ticība. Ja visas vietas ir pilnas, viņi var domāt, ka ticība Dievam nav pietiekami liela, lai Viņš uzklausītu viņu lūgšanas. Šāda ticības izpratne ir bīstama, jo tā cenšas manipulēt ar Dievu un nerēķinās ar Dieva valdīšanu un gudrību.

Patiešām, patiesa ticība, kādu parādīja Daniēla draugi, tiek mērīta pēc tā, kāda kvalitāte ir mūsu attiecībām ar Dievu un no tā izrietošās absolūtās uzticības Viņam. Patiesa ticība necenšas saistīt Dieva gribu, lai tā saskanētu ar mūsējo. Drīzāk tā pakļauj mūsu gribu Dieva gribai. Kā mēs redzējām, trīs ebreju puiši precīzi nezina, kas Dievam ir padomā, kad viņi nolemj izaicināt ķēniņu un palikt uzticīgi Dievam. Viņi nolemj stāvēt par patiesību, neskatoties uz sekām. Tas ir tas, kas patiešām raksturo nobriedušu ticību. Mēs parādām īstu ticību, ja lūdzam Dievu pēc tā, ko mēs gribētu, bet uzticamies Viņam, ka Viņš darīs vislabāko, pat ja tajā brīdī mēs nesaprotam, kas notiek un kāpēc.

Kā mēs varam vingrināt ticību ik dienas, pat “mazās lietās”, kas var palīdzēt augt mūsu ticībai, lai ar laiku mēs būtu gatavi lielākiem izaicinājumiem? Kāpēc pārbaudījumi “mazās lietās” lielā mērā ir vissvarīgākie? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

“Ebreju jauniešu piedzīvojums Duras klajumā sniedz svarīgas mācības. Mūsu dienās daudzi Dieva kalpi, lai gan nebūs darījuši neko ļaunu, tiks pakļauti pazemojumiem un vajāšanām no tiem, kas, sātana iedvesmoti, ir pildīti ar naidu un reliģisku fanātismu. Cilvēku dusmas sevišķi vērsīsies pret tiem, kuri svētīs ceturtdā baušļa sabatu, līdz beidzot ar vispārēju dekrētu paziņos, ka tie ir pelnījuši nāvi.

Bēdu laiks no Dieva ļaudīm prasīs nesvārstīgu uzticību. Viņa bērniem būs jāapliecina, ka tie pielūdz vienīgi Viņu un ka nekādi apsvērumi, pat dzīvības zaudēšana, tos nespēj piespiest pat uz vismazāko piekāpšanos neīstajai dievkalpošanai. Uzticīgai sirdij grēcīgu, mirstīgu cilvēku pavēles blakus mūžīgā Dieva Vārdam zaudēs jebkādu nozīmi. Tie paklausīs patiesībai, kaut arī pēc tam sekotu cietums, izsūtīšana vai nāve.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 512., 513. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasi 1Pēt 1:3–9. Kāpēc Dievs dažus glābj no ciešanām, bet citus neglābj? Vai arī atbildes uz tādiem jautājumiem kā šis ir kaut kas tāds, ko mēs šobrīd vēl nesaprotam? Kāpēc mums ir jāuzticas Dieva labestībai, neskatoties uz vilšanos gadījumos, kad nenotiek brīnumpilna atbrīvošana?

2. Ja šis starpgadījums būtu beidzies ar ebreju vīru nāvi degošā ceplī, kādas mācības mēs tik un tā varētu no tā smelties?

3. Ņemot vērā mūsu izpratni par pēdējo dienu notikumiem, kāds būs jautājums, ārējā zīme, kas parādīs, ko mēs pielūdzam? Ko tam vajadzētu mums liecināt par to, cik svarīgs patiesībā ir sabats?

4. Izlasi Lk 16:10. Kā Kristus vārdi šeit palīdz mums saprast, ko patiesībā nozīmē dzīvot ticībā?

5. Izlasiet vēlreiz Dan 3:15, kur Nebukadnēcars saka: “Kas būtu tāds dievs, kas jūs varētu izglābt no manas rokas?” Kā jūs atbildētu uz šo jautājumu?